AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ

JAWNE

[redacted]

Egz. Nr 1

Płk dr Teofil WÓJCIK

ZASADY WSPÓŁCZESNEGO NATARCIA Z WYKORZYSTANIEM SUPERTECHNIKI

WARSZAWA LUTY 1980

AKADEMIA SZTABU GENERALNEGO WP

WYDZIAŁ WOJSK LĄDOWYCH
KATEDRA TAKTYKI OGÓLNEJ

JAWNE

[redacted]

Egz. Nr 1

Płk dr Teofil WÓJCIK

ZASADY WSPÓŁCZESNEGO NATARCIA Z WYKORZYSTANIEM SUPERTECHNIKI

WARSZAWA LUTY 1980

A K A D E M I A S Z T A B U G E N E R A L N E G O W P

JAWNE

[redacted]

Egz. nr ... 1

PRZEKLASYFIKOWANO
Protokół Nr 12657

PODSTAWA
Ustawa z dnia 22 stycznia 1999 roku
art. 86 ust. 2
(Dz.U.RP Nr 11 poz. 95)
podpis

ZATWIERDZAM
SZEF KATEDRY TAKTYKI OGÓLNEJ

płk doc.dr Ryszard GAJDA

ZASADY WSPÓŁCZESNEGO NATARCIA
Z WYKORZYSTANIEM SUPERTECHNIKI

OPRACOWAŁ:
ZASTĘPCA SZEFA
KATEDRY TAKTYKI OGÓLNEJ

płk dr Teofil WÓJCIK

WARSZAWA L U T Y 1 9 8 0 r.

PLAN WYKŁADU

I. WPROWADZENIE DO TEMATU

1. Podanie tematu wykładu i krótkie jego uzasadnienie /dodatkowego zaplanowania/.
2. Pojęcie supertechniki.
3. Nowa technika wprowadzona do uzbrojenia wojsk lądowych /pułku i dywizji/ Wojska Polskiego oraz sił zbrojnych NATO.

II. OGOLNA CHARAKTERYSTYKA NOWEJ TECHNIKI /SUPERTECHNIKI/

1. Czołg T-72
2. Bojowy Wóz Piechoty /BWP/.
3. Haubica samobieżna 122mm "GOŻDZIK"
4. Przeciwpancerny pocisk kierowany "FAGOT".
5. Przeciwlotniczy zestaw rakietowy "OSA".
6. Smigłowiec szturmowy Mi-24D.
7. Inny nowy sprzęt rodzajów wojsk.

III. ZMIANY W STRUKTURZE ORGANIZACYJNEJ PUŁKU I DYWIZJI

IV. OGOLNA CHARAKTERYSTYKA BRONI EUROSTRATEGICZNEJ

V. ZASADY NATARCIA Z WYKORZYSTANIEM SUPERTECHNIKI

VI. ZAKONCZENIE

ZAŁĄCZNIKI: - nr 1. Wykaz Literatury zalecanej do samodzielnego studiowania;
- nr 2.-Wykaz schematów i diapozytywów do wykorzystania podczas wykładu.

I. WPROWADZENIE DO TEMATU

1. Podanie tematu i jego uzasadnienie

Temat wykładu zaplanowany został dodatkowo poza programem i ma charakter problemowy. Prowadzony jest po cyklu wykładów i seminariów z natarcia oraz kilku zajęć ćwiczenia głównego nr 102/G nt.: Natarcie pułku.

Doświadczenia historyczne dowodzą, że sposoby i formy walki zbrojnej nie mogą być raz na zawsze ustalane, lecz ciągle zmieniają się i wypełniają nową treścią. Walka przybiera konkretne formy, ograniczona jest przestrzenią, czasem, a przede wszystkim siłami i środkami /techniką/ użytymi w tej walce. Nowe sposoby i formy walki nie rodzą się więc żywiołowo, automatycznie. W myśl bowiem dialektyki materialistycznej bezpośrednią przyczyną zmian sposobów i form walki są wprowadzane nowe środki walki i ich jakość, a także struktury organizacyjne wojsk.

Rozwój środków walki /techniki/ - z jednej strony zwiększa radykalnie potencjał bojowy pododdziałów, oddziałów i ZT, z drugiej zaś - powoduje zmiany w sposobach prowadzenia walki. Dlatego też dzisiejszy wykład, zaplanowany dodatkowo dla I Kursu, dotyczy właśnie wpływu "supertechniki", a więc nowych środków walki na sposoby i formy natarcia na szczeblach taktycznych. Pragnę zaznaczyć, że dotychczas nie ma jeszcze ostatecznie wypracowanych i niejako usankcjonowanych zasad natarcia z wykorzystaniem "supertechniki".

Prowadzone są dalsze badania teoretyczne i ćwiczenia mające na celu opracowanie zasad natarcia z wykorzystaniem supertechniki. Dlatego też w czasie studiów w ramach samokształcenia i zajęć programowych należy ciągle śledzić i studiować literaturę traktu-

jącą wykorzystanie i użycie supertechniki w działaniach bojowych.

2. Pojęcie supertechniki

Wyjaśnienia wymaga pojęcie "supertechniki". Określenia tego użył minister obrony narodowej gen.broni Wojciech JARUZELSKI podczas odprawy kierowniczej kadry MON w październiku 1977 r. oraz omówienia ćwiczenia "Lato-78".

Pojęcie "super" - oznacza najwyższą jakość rzeczy, a w odniesieniu techniki - najwyższą jakość techniki, poza zwykły stan /Słownik wyrazów obcych. PWN, s.712/.

Mówiąc więc o supertechnice ma się na myśli technikę bojową i sprzęt o najwyższej jakości w danym etapie rozwoju środków walki. Pojęcie to jest względne, gdyż technika ciągle się rozwija, np. prototyp czołgu T-80 o wyższym standarcie i jakości /potrójną warstwą pancerza, zmienną wysokością i bardziej precyzyjną dokładnością celowania/.

Obserwujemy dziś tendencje do doskonalenia środków walki w dwóch kierunkach:

1. Rozwój broni masowego rażenia, w tym głównie taktycznej i środków jej przenoszenia, czego dowodem jest np. wprowadzenie ładunku neutronowego i broni eurostrategicznej.
2. Powstawanie nowoczesnych środków walki zaliczanych do "supertechniki", umożliwiających prowadzenie działań konwencjonalnych.

Nauka i osiągnięcia technologiczne ostatnich lat stwarzają szanse powstania efektywnych środków walki, zaliczanych dotychczas do tzw. "klasycznych" /czołgi, działa, rakiety ppanc., śmigłowce szturmowe itp/. Rezygnacja z nich na polu walki na rzecz wyłącznie BMR wydaje się nieprawdopodobna. Z drugiej strony ilość wyprodukowanych ładunków jądrowych i poszukiwania nowych rozwiązań w tej dziedzinie

pozwalają wykluczyć możliwość rezygnacji z ich użycia. Trzeba więc założyć, że na przyszłym polu walki te dwa rodzaje uzbrojenia będą się uzupełniać.

Przy założeniu takiego wariantu rozwoju uzbrojenia wojsk trzeba się liczyć z możliwością - potwierdzają to również obecne doktryny wojenne - prowadzenia wojny zarówno z użyciem, jak również bez użycia BMR. Drugi z tych wariantów należy traktować jednak jako krótkotrwały i prowadzący stopniowo do wojny jądrowej.

Rozwój techniki i środków walki zmusza więc do wypracowania uniwersalnych zasad prowadzenia działań bojowych, przydatnych na jądrowo-klasycznym polu walki. Poszukiwania w tej dziedzinie muszą również uwzględniać możliwość prowadzenia działań bez użycia BMR, traktując je jednak jako przejściowe i nieuchronnie prowadzące do zastosowania środków jądrowych.

3. Nowa technika wprowadzana do uzbrojenia wojsk lądowych /pułku i dywizji/ Wojska Polskiego i Sił Zbrojnych NATO

W ostatnich kilku latach wprowadzono do uzbrojenia wojsk lądowych - dywizji i pułku Wojska Polskiego następującą nową technikę bojową /supertechnikę/o wyższych parametrach;

- czołgi T-72 - do pułków czołgów i bcz pułków zmechanizowanych;
- bojowe wozy piechoty /BWP/ - do pułków zmechanizowanych i czołgów oraz pododdziałów rozpoznawczych;
- haubice samobieżne 122 mm "GOŹDZIK" - do pułków zmechanizowanych a następnie pułków artylerii;
- przeciwpancerne pociski kierowane "Fagot" - do pododdziałów ppanc pułku;
- przeciwlotnicze zestawy rakietowe "Osa" - do paplot dywizji;
- śmigłowce szturmowe Mi-24D i Mi-8 /nowe/ - do pułków lotnictwa wojsk lądowych;
- wieloczynnościowy czołg saperski - dla pododdziałów inżynieryjno-saperskich;

- szerokozakresowe radiostacje UKF i KF oraz inny sprzęt.

W siłach zbrojnych NATO wprowadzono lub planuje się wprowadzić następującą nową technikę /uzbrojenie/.

Na uwagę zasługuje następująca nowa technika:

- czołgi "Leopard-2" - dla Bundeswehry i XM-1 w armii amerykańskiej oraz Chiftain-5 - w armii W.Brytanii;
- BWP typu "Marder" - w Bundeswehrze;
- przeciwpancerne pociski kierowane TOW, HOT i Milan;
- artyleria samobieżna 155 mm na podwoziu Leopard i 155 mm Hb samobieżne PzH-70;
- wyrzutnie rakietowe LARS i MARS;
- śmigłowce uzbrojone /ppanc/ Bo-105;
- nowe środki łączności - radiostacje i radiolinie o nowej częstotliwości w paśmie 10-15 GHz oraz 36-38,6 GHz;
- wykorzystuje się łączność satelitarną,

II. OGOLNA CHARAKTERYSTYKA NOWEJ TECHNIKI /SUPERTECHNIKI/

Wprowadzane do uzbrojenia czołgi T-72, BWP, baterie artylerii samobieżnej "Goździk", przeciwlotnicze pociski kierowane /taktyczne/ "Osa", przeciwpancerne pociski kierowane "Fagot", śmigłowce szturmowe Mi-24D i miotacze ognia przedstawiają sobą uzbrojenie o wyższej jakości /schemat-1/. Stąd też środki te wpływają na zmianę zasad natarcia i normy taktyczne, i tak:

1. Czołg T-72 /schemat 2/:

- większa prędkość marszu zapewnia szybsze pokonanie terenu pod ogniem nieprzyjaciela podczas podejścia i rozwinięcia pułku /dywizji/ na rubieży ataku, tym samym zmniejsza się czas przebywania czołgów pod ogniem;
- większa o 1000m odległość strzału bezwzględnego umożliwia skuteczne niszczenie środków opancerzonych nieprzyjaciela /będących w obronie/ z większej odległości;

- przyjmując prawdopodobieństwo trafienia celu co drugim - trzecim pociskiem, chociaż celownik laserowy gwarantuje trafienie pierwszym strzałem, można zniszczyć 2-3 razy więcej celów niż z czołgu T-55;
- większe możliwości bojowe /ogniowe/ czołgu T-72 pozwalają na wydłużenie zadań bojowych pułku i dywizji.

2. Bojowy Wóz Piechoty /BWP/ jest jakościowo nowym środkiem walki i transportu piechoty. Uzbrojenie jego stanowią /schemat 2/:
- armata gładkolufowa 73mm służąca do strzelania pociskami o napędzie rakietowym;
- karabin maszynowy PKT 7,26mm sprzężony z armatą;
- wyrzutnia przeciwpancernych pocisków kierowanych z 1 jo / 4 sztk PPK/.

BWP posiada półautomatyczny układ ochrony przeciwatomowej, przeciwchemicznej i przeciwbakteriologicznej, aparaturę dymotwórczą. Może pokonywać przeszkody wodne wpław i być przewożony transportem powietrznym.

Dane taktyczno-techniczne i zasady działania batalionu piechoty wyposażonego w BWP określa podręcznik nt.: Zasady działania pododdziałów wyposażonych w bojowe wozy piechoty. Wyd.MON 1972 r., nr bibl.Pf15617. Dlatego też tych zasad nie podaję.

3. Haubice samobieżne 122 mm "Goździk" /schemat/:
- zwiększony zasięg ognia do 15 600m umożliwia skuteczne obezwładnienie nieprzyjaciela na większej głębokości /około 5 km/;
- strzał bezwzględny ponad 1000m zapewnia zwalczanie środków ppanc nieprzyjaciela;
- możliwość pokonywania przeszkód wodnych zapewnia ciągłość wsparcia ogniowego pododdziałów i oddziałów ogólnowojskowych.

4. Przeciwpancerne pociski kierowane "Fagot" /schemat/

- mniejsze pole martwe do 75 m /zasięg 2000m/;
- zwiększona celność przez wprowadzenie półautomatycznego systemu naprowadzania.

5. Przeciwlotnicze zestawy rakietowe "OSA":

- możliwość działania we wszystkich warunkach atmosferycznych;
- duża skuteczność porażenia celu;
- krótki czas przejścia w położenie bojowe.

Wszystkie te wskaźniki bojowe w znacznym stopniu zwiększą efektywność obrony przeciwlotniczej wojsk pancernych i zmechanizowanych /pułku i dywizji/.

6. Śmigłowiec szturmowy Mi-24D

W lotnictwie wojsk lądowych wprowadzono nowy śmigłowiec Mi-24D o następujących parametrach /schemat/:

- szybkość przelotowa - 270 km/h;
- maksymalny zasięg przy pełnym obciążeniu - 400 km;
- warianty uzbrojenia:
  - 4 rakiety PPK typu "FALANGA" kierowane radiowo i na podczerwień;
  - 1 KM-12,7 z 4 obrotowymi lufami
  - bomby w trzech wariantach
    - I-4xFAB-100;
    - II-4xFAB-250;
    - III-2xFAB-500;
    - IV-4 zasobniki "NORS x 32 rakiet niekier

Lot na niskich pułapach i umiejętne wykorzystanie osłon terenowych zmniejszają do minimum możliwość wykrycia śmigłowca.

Teoretycy wojskowi NATO na podstawie przeprowadzonych doświadczeń twierdzą, że jednostka złożona ze 150 śmigłowców szturmowych /przeciwpancernych/ uzbrojonych w pociski rakietowe TOW i wspierane przez śmigłowce rozpoznania jest w stanie wyeliminować z walki /w okresie swojego funkcjonowania/ do 2500 czołgów. Nie zakłada

się oczywiście przy tym przetrwania wszystkich śmigłowców.

Smigłowce szturmowe w ramach wsparcia ogniowego wojsk /pułku i dywizji/ mogą być wykorzystane:

- połączone i zespolone z czołgami, BWP i artylerią samobieżną jako lądowo-powietrzne zespoły uderzeniowe;
- w ramach wsparcia ogniowego dywizji i pułku oraz taktycznych desantów powietrznych /tylko na czas realizacji określonego zadania/;
- jako elementy ugrupowania bojowego, np. powietrzny odwód przeciwpancerny i powietrzny oddział zaporowy;
- samodzielnie /samodzielne poszukiwanie i zwalczanie obiektów /celów/ nieprzyjaciela oraz zasadzki ogniowe/;
- do powietrznych działań rajdowych.

7. Z innego sprzętu na uwagę zasługują:

a/ przewiduje się zamianę armat 85 mm na 100 mm, co zwiększy siłę ognia odwodów ppanc dywizji;

b/ ze sprzętu inżynieryjnego - wprowadzony zostanie wieloczynnościowy czołg saperski oraz lekki most towarzyszący. Sprzęt ten o dużej wydajności znacznie zabezpieczy działanie pułku i dywizji w trudnych warunkach terenowych i atmosferycznych;

c/ wprowadza się aktualnie nowo szerokozakresowe radiostacje UKF i KF, które zapewnią:

- łączność radiową w ruchu i na postoju na znacznie większych odległościach;
- sprawną organizację współdziałania między rodzajami wojsk;
- korzystniejsze warunki organizacji łączności w pułku i dywizji.

Na szczeblu dywizji wprowadzono powietrzny element dowodzenia /PED/.

III. ZMIANY W STRUKTURZE ORGANIZACYJNEJ PUŁKU I DYWIZJI

W nowej pięciolatce /od 1981 r./ przewiduje się przeformowanie dywizji zmechanizowanej i pancernej w nowy typ dywizji zunifikowanej - pancerno-zmechanizowanej. Według wstępnych ustaleń Sztabu Generalnego WP ma to być dywizja o następującej organizacji /schemat - 2 szt./:

- pz na BWP - 2 - dwa - trzy bpzmot
- pcz /T-72/ - 2 - dwa - trzy bcz
- pa
- dar-
- drt
- dappanc
- prplot /Osa/
- brozp
- bsap
- bł
- Tyły: - bzaop, brem, bmed
- bzapas
- pozostałe pododdziały /bez większych zmian/.

Przedstawione zmiany organizacyjne i wyposażenie dywizji pancerno-zmechanizowanej w nowy sprzęt i uzbrojenie /T-72, BWP, artylerię itp./ wpłyną na zmianę zasad natarcia.

Wprowadzenie nowej techniki i przejście na nową strukturę organizacyjną pułku i dywizji wymaga rozwiązania szeregu problemów taktycznych takich, jak:

- dokonania korekt w sposobach przechodzenia do natarcia;
- tworzenie odpowiedniego ugrupowania marszowego i bojowego;
- właściwe wykorzystanie sił i środków w podstawowych rodzajach działań bojowych;
- organizacja współdziałania.

IV. OGOLNA CHARAKTERYSTYKA BRONI EUROSTRATEGICZNEJ

Omawiając problemy wykorzystania supertechniki nie sposób pominąć aktualnie wprowadzanej broni eurostrategicznej. W grudniu 1979 r. na brukselskiej Sesji Rady NATO Stany Zjednoczone przeforsowały decyzję w sprawie dodatkowego zainstalowania w Europie Zachodniej nowych broni rakietowo-nuklearnych: "Persching-2" i "Cruise" /schemat - zasięgi/.

Zgodnie z planem do Europy Zachodniej wprowadzi się 572 środków eurostrategicznych, z tego 108 rakiet "Persching-2" i 464 rakiet samosterujących "Cruise":

a/ Persching-2 - na terytorium RFN - 108 szt. /schemat/

- zasięg - 1800 km;
- celność trafienia - 20-40 m;
- wyrzutnie ruchome - na poj.mechanicznych;
- głowica bojowa - jądrowa - 10-20 kt;
  - neutronowa - 1-3 kt;
  - ład.konwencj. - 400 kg MW;
- do niszczenia lotnisk, schronów i umocnień polowych;
- "penetrator ziemi" - przebija powierzchnię ziemi i umocnień a następnie detonuje pod ziemią.

b/ "Cruise" - 464 wyrzutni /schemat/

- 3418 rakiet wersji lotniczej;
- 646 rakiet wersji lądowej;
- 251 rakiet wersji morskiej /Tomahawk/
- zasięg - 2400 km;
- duża precyzja trafienia - 30 m;
- niski pułap lotu - 50-150 m;
- wielowariantowy wybór toru lotu /program komputerowy - wysokość radiolokator, pamięć - zaprogramowanie 20 map rzeźby terenu/;

- ładunek - jądrowy - 150-200 kt;
  - konwencjonalny - 225-450 kg MW;
- rozmieszczenie wyrzutni:
  - Wielka Brytania - 160;
  - Włochy - 122;
  - RFN - 96;
  - Belgia - 48;
  - Holandia - 48.

Minister Obrony Narodowej RFN - Apel widzi ponad 700 obiektów dla broni eurostrategicznej, z tego:

- na terytorium Zw.Radz. - 350;
- " " Polski - 200;
- " " Czechosłowacji - 100;
- " " NRD - 50.

Wprowadzenie nowej broni eurostrategicznej wymaga rozwiązania wielu problemów taktycznych i operacyjnych, a mianowicie:

- opracowania skutecznych sposobów wykrywania i zwalczania rakiet samosterujących "Cruise" na niskich pułapach;
- poszukiwania nowych sposobów zwalczania /niszczenia/ ruchomych wyrzutni "Persching-2" i wyrzutni lądowych "Cruise" przez oddziały wydzielone działające metodą rajdową i przez środki ogniowe dywizji;
- opracowania zasad obrony przed bronią eurostrategiczną.

V. ZASADY NATARCIA Z WYKORZYSTANIEM SUPERTECHNIKI

Rozpatrzmy zatem, jak "supertechnika" będzie wpływać na zmiany zasad natarcia, albo inaczej - jak powinna być wykorzystana supertechnika w natarciu pułku i dywizji ?

1. W warunkach stosowania supertechniki natarcie, jako jedyny sposób działania umożliwiający rozbicie nieprzyjaciela i opanowanie jego terenu, pozostanie podstawowym rodzajem działań bojowych. Natarcie polegać będzie na znacznie większym niż dotych -

czas zsynchronizowaniu systemu ognia, ze zdecydowanym, ciągłym i szybkim ruchem wojsk /zmechanizowanych i pancernych/ w przód, wspartych działaniem /rzutu powietrznego/ na całą głębokość ugrupowania nieprzyjaciela. Natarcie składać się będzie z szeregu walk, manewrów i innych przedsięwzięć prowadzonych w wymiarze lądowo-powietrznym, w których nacierający dążyć będzie do jednoczesnego rozbicia siły żywej, zniszczenia środków walki i materiałowych nieprzyjaciela na całą głębokość jego ugrupowania i opanowania terytorium /terenu/, zmuszając go do zaniechania dalszego oporu.

W natarciu będą tworzone już od szczebla dywizji, a niekiedy i pułku taktyczne zgrupowania uderzeniowe, ugrupowane w dwóch rzutach - lądowym i powietrznym /lądowo-powietrzne zespoły uderzeniowe/ złożonych z czołgów, BWP, samobieżnej artylerii rakietowej, przeciwlotniczej i śmigłowców szturmowych.

2. Wyodrębniane dziś sposoby przechodzenia do natarcia: z marszu i z bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem pozostaną zapewnie aktualne również w przyszłości. Zajdzie jednak potrzeba weryfikacji przyjmowanych dziś norm w tej dziedzinie ze względu na większą prędkość czołgów T-72. Odległość rejonów wyjściowych, dotychczas zabezpieczająca przed uderzeniami taktycznymi środkami jądrowymi na wojska, wymaga korekty ze względu na większy zasięg wyrzutni "Lance". Trzeba się liczyć ze zwiększeniem rozpiętości zasięgów środków przenoszenia broni masowego rażenia w przyszłości. Dążenie do zabezpieczenia wojsk przed uderzeniami taktyczną bronią jądrową może w przyszłości być realizowane trzema sposobami:

- powszechne dążenie do przygotowania i rozpoczynania natarcia z bezpośredniej styczności z nieprzyjacielem;

- realizacja natarcia z marszu, bez zajmowania rejonu wyjściowego;
- oddalenie rejonów wyjściowych poza granice zasięgu taktycznych środków przenoszenia broni jądrowej, co jest mało prawdopodobne.

3. Nastąpi wzrost tempa natarcia, co niekoniecznie musi iść w parze z dużym tempem przełamania. Nacierające wojska działać będą bardziej dynamicznie, zwiększą ruchliwość i zakres stosowania manewru, umożliwiają to nowoczesne środki walki /technika/.

4. Przełamanie - jako forma natarcia, przy zachowaniu swojej istoty - zmieni prawdopodobnie sposób realizacji. Wzrośnie dążenie do zwiększenia udziału ognia w przełamaniu, kosztem bezpośredniego oddziaływania ruchem wojsk. Przełamanie realizowane będzie wysiłkiem wojsk pancerno-zmechanizowanych i powietrznych /zgrupowań pancerno-powietrznych/, co nada przełamaniu charakteru lądowo-powietrznego. Stąd też należy się spodziewać wzrostu ilości uczestników, biorących udział w przełamaniu, głównie wojsk działających w powietrzu.

5. Bój spotkaniowy wystąpi znacznie częściej, pomimo rozwoju środków rozpoznania, które sprawią, że bój spotkaniowy nie będzie niespodzianką dla obu stron. Przyczyną wzrostu znaczenia tej formy walki będzie, między innymi dążenie obu stron do realizacji swych celów drogą wysoce manewrowych działań. Stworzy to swoistą "płynność" na polu walki. Stąd też należy zakładać, że:
- wzrośnie znaczenie rozpoznania w okresie zbliżania się stron i bezpośrednio poprzedzającym bój spotkaniowy;
- bój spotkaniowy toczyć się będzie w wymiarze lądowo-powietrznym;
- prawdopodobne są powietrzne boje spotkaniowe na szczeblu taktycznym /śmigłowców szturmowych/.

6. W wyniku wzrostu siły ognia supertechniki i szybkich zmian sytuacji na polu walki, spowodowanych dużą mocą środków rażenia nastąpi częste przechodzenie z natarcia do obrony i odwrotnie.

7. Wobec wzrostu nasycenia wojsk lądowych śmigłowcami i wzrostu możliwości transportowych wojsk lądowych spodziewać się należy znacznego wzrostu roli desantów powietrznych oraz działań oddziałów wydzielonych metodą rajdową. Desanty będą organizowane prawdopodobnie już od szczebla dywizji a nawet elementy takiego działania mogą wystąpić w pułku. Prawdopodobnie zostanie także rozszerzony zakres ich działania - od typowych w rozumieniu dzisiejszym - do działań dywersyjnych, destrukcyjnych i tp.

Kolejny problem, jaki należy w najbliższym czasie rozwiązać dotyczy opracowania zasad natarcia w warunkach stosowania broni "neutronowej". O znaczeniu tej broni świadczy fakt jej akcentowania przez ministra obrony narodowej - gen.armii W.Jaruzelskiego w omówieniu ćwiczenia "Lato-78".

Ładunek neutronowy jest jedną z form ładunków jądrowych małej mocy i wybuch jego charakteryzuje się zwiększonym promieniowaniem przenikliwym kosztem zredukowania siły fali uderzeniowej, promieniowania cieplnego i promieniotwórczego skażenia terenu.

Standardowy ładunek neutronowy o mocy 1KT przy powietrznym wybuchu na wysokości 150m daje efekty:

a/ kula ognista o średnicy 30m;

b/ razi ludzi:

- poza ukryciami - 1500m, w tym natychmiastowa utrata zdolności bojowej w czasie 15' - 970m;
- w transporterach, BWP - 1460m /900m/;
- w czołgach - 1360m /840m/;
- w schronach przedpiersiowych - 500m /250m/;

c/uszkodzenie sprzętu bojowego i deformacja terenu oraz pożary - jak ład.jądr. 0,2 - 0,5 kt.

Po 9-12 uderzeniach neutronowych o mocy do 12kt na dywizję - straty wielkości 50-60%.

Broń neutronowa nie pomniejsza znaczenia i roli wojsk pancernych i zmechanizowanych.

Należy przypuszczać, że rejony zurbanizowane w części zatracą swoje znaczenie obronne i będą zdobywane bez większych zniszczeń.

VI. ZAKOŃCZENIE

W toku studiów w ASG WP należy:

1. Ciągle śledzić zachodzące zmiany w strukturze organizacyjnej wojsk, w wyposażeniu wojsk w sprzęt i uzbrojenie zarówno wojsk własnych, jak i przeciwnika.
2. Podejmować nowe problemy walki z wykorzystaniem supertechniki w pracach kursowych i dyplomowych.
3. Uwzględniać nową technikę w rozwiązywaniu wielu problemów podczas ćwiczeń, seminariów i prac teoretycznych /kursowych/.

Opracowany nowy regulamin walki /dywizja-pułk/ uwzględnia już nowe zasady prowadzenia natarcia przez pułk i dywizję. Stąd też należy go dogłębnie przestudiować.

Podam obecnie wykaz literatury do studiowania /podać wg załącznika nr 1/.

Wykonano w 5 egz.

Egz, nr 1 - 5 Bibl. ~~Tajna~~ Naukowa OZS
Wyk. płk Wójcik
Druk.E.K.
Nr ks.masz.Pf19/KTO

Załącznik nr 1
do wykładu nt.: "Zasady współcz.natarcia z wykorzystaniem supertechniki".

WYKAZ LITERATURY

zalecanej do samodzielnego studiowania

Problematyka wykorzystania supertechniki w natarciu pułku i dywizji znajduje się w centrum uwagi dowódców i oficerów sztabu. Jest ona aktualnie wprowadzana do uzbrojenia wojsk, a niektóre typy i rodzaje planuje się wprowadzić w przyszłości. Dlatego też należy z uwagą śledzić i wnikliwie studiować literaturę współczesną.

I. Materiały i dokumenty normatywne:

1. Znowelizowany regulamin walki sił zbrojnych PRL.
2. Czołg średni T-72, nr bibl.PF19156.
3. Zasady działania pododdziałów wyposażonych w BWP. Wyd.MON, Warszawa 1972 r., nr bibl.PF15617.

II. Materiały problemowe:

1. Metodyka rozwiązywania problemu użycia śr.ppanc. w zwalczaniu czołgów, BWP w działaniach obronnych nr bibl.0798.
2. Broń eurostrategiczna a bezpieczeństwo Europy i Polski. Wyd.GZP styczeń 1980 r.
3. Wnioski i doświadczenia z ćwiczenia "Lato-78".
4. płk dr T.WÓJCIK:"Sposoby wykorzystania śmigłowców uzbrojonych do wsparcia działań bojowych wojsk lądowych". MW nr 4/78 r. /tajna/ nr bibl.019164.
5. płk E.BARCIKOWSKI: "Informacja techniczna o czołgu T-72", MW nr 2 str.118-125, nr bibl.018914.
6. Kmdr por.J.LASOŃ: "Śmigłowce na polu walki w roku 2000. MW 9/1979, s.43.

III. Materiały studyjne

1. Postęp naukowo-techniczny a przeobrażenia w sztuce wojennej. Wyd.MON, Warszawa 1975.
2. B.KOŁODZIEJCZAK:"Co będzie jutro". Wyd.MON, Warszawa 1976r.
3. Cz.JARECKI: "System ognia w działaniach zaczepnych na szczeblach taktycznych. Wyd.ASG 1978 r., nr bibl.0634.

Załącznik nr 2
do wykładu nt.: "Zasady współcz. natarcia z wykorzystaniem supertechniki".

W Y K A Z

schematów /diapozytywów/, które mogą być wykorzystane w czasie wykładu

1. Zestawienie sprzętu i techniki bojowej wprowadzonego i planowanego do wprowadzania do uzbrojenia wojsk.
2. Różnice między czołgiem T-55 a T-72.
3. Ogólna charakterystyka BWP.
4. Ugrupowanie bojowe kp i bp w natarciu.
5. Porównanie artylerii samobieżnej "GOŻDZIK" i Hb 155 PzH-70.
6. Dane PPK "Fagot".
7. Dane śmigłowca Mi-24D.
8. Organizacja dywizji zunifikowanej /pancerno-zmechanizowanej/ - 2 szt.
9. Manewrująca rakieta /pocisk/ Cruise.
10. Podstawowe dane Persching-2.
11. Zasięgi broni eurostrategicznej.